

Calvià 19 agost 1920.

Estimat Mestre Pujol: Hem estat molt contents de rebre la seva postal. En efecte, la vista que ens envia és refrigerant, per poca imaginació que un home tingui, i gairebé hem sentit que la suor que fa tant dies portem enfangada com una crosta, es repedava una mica. Ara, que... hem continuat suant. I la pitjor cosa és no poder-se rentar, car els lavabos per aquí són una mena de plats sopers que només serveixen per escampar aigua per terra. Som lluny de la mar, i no ens resta sinó resignar-nos a bullir dins la

pròpia salsa. En tornar a Barcelo-
na hauré de prendre un bany
d'algunes hores i gastar un
kilo de sabó.

La feina aprèta que és un
gust. Tota la setmana passada
hem trobat tan bones pesqueres
i hem pogut aprofitar tan be'
les hores, que cada nit hem
anat a dormir a les 2, per
llevar-nos a les 6. - No ho dic
per fer mèrits, sinó perquè ve-
gi el tren que portem en aque-
sta missió, verament extraor-
dinari. Això hauria de fer supa-
rar que tenim mil cançons,
però tot just hem passat
de 300. Aquí la feina és lenta,
com vostè ja sap. Cada can

faire din 4 cançons o 5 i prou.
Es extraordinari el cas que una
mateixa persona en digui més
de deu, i cal córrer molt i
perdre temps. Els tallers de
brodadors són els millors uns,
sobretot si podem trobar grups
de 12 o 15 noies, però aïçò
é només en els pobles
grans.

A Calvià hem patit molt
per aplegar en dos dies una
cincantena de cançons. Hi
ha, però, alguns documents - com
diria un anglès - de primera.
Seria partir cap a An-
daito, i crequi que en ferim

ganes! Jo he acabat per no po-
der menjar mes i tinc l'estó-
mac descompost del fàstic
que he passat. Dormo a una
sala de pas, que comunica amb
altres dormitoris, i també és
una cosa divertida això.
No sé mai quan podré estar
cinc minuts sol.

En Moneu el saluda i agraeix
el seu record. Com que té la pan-
xa grossa i no va lluger, potser
encara patirà una mica més
que jo. Estava tan rendit, que
ahir va dormir 10 hores, amb
gran satisfacció meua, que a les
hores de gran calda el veia fer
esforços per no adormir-se sobre les
seves quartilles, mentre jo anotava
algun von-veri-von d'aquells tan
ensopits. Una encorçada del seu
o sempre

